

LEGENDS

STAR WARS™

MEZIGALAKTICKÁ VÝPRAVA

TIMOTHY ZAHN

Star Wars

Meziganalaktická výprava

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.egmont.cz
www.albatrosmedia.cz

EGMONT

Timothy Zahn
Star Wars - Meziganalaktická výprava – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

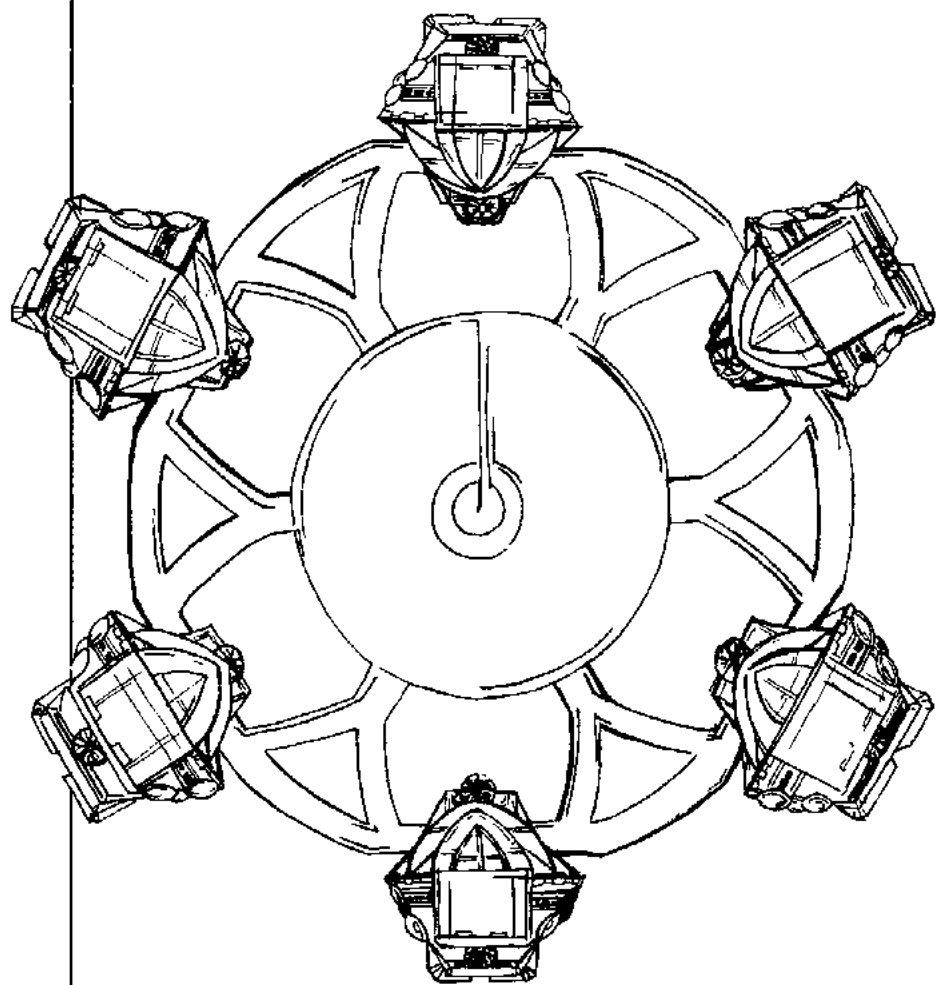
TIMOTHY ZAHN

MEZIGALAKTICKÁ VÝPRAVA

EGMONT

Michaelu A. Stackpolovi
za jeho přínos vesmíru Hvězdných válek: za jeho prózy,
jeho rady a příležitostně i za slova poněkud menšího významu.
Co se týče té poslední skupiny – jednou tě ve hře
Star Wars Trivial Pursuit konečně porazím.

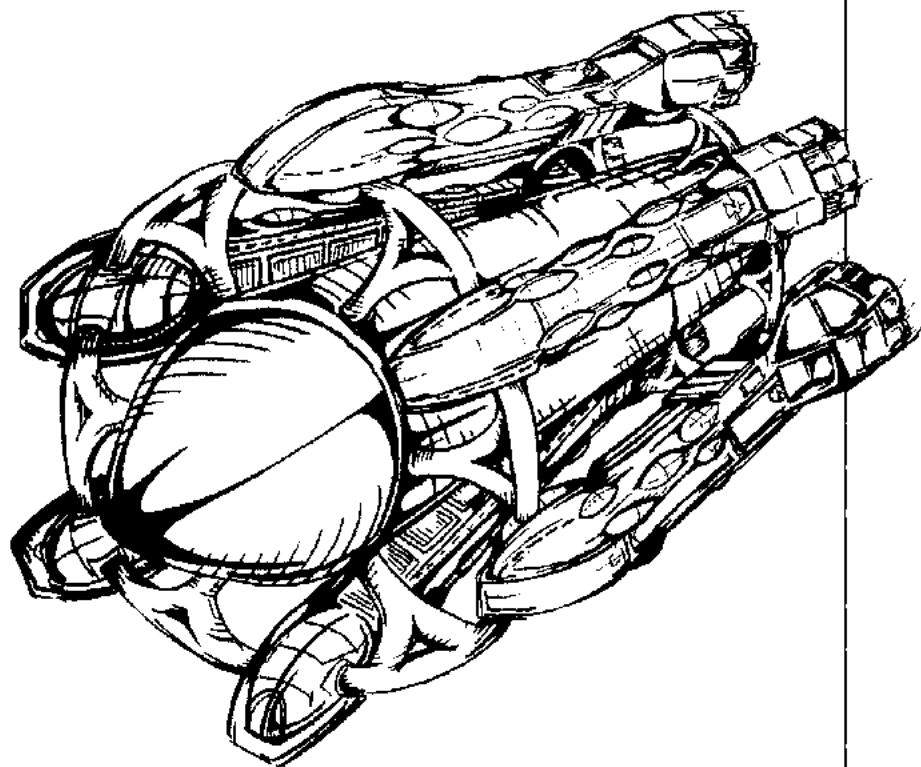

MEZIGALAKTICKÁ VÝPRAVA:

Dreadnaughty a jádro,
pohled zepředu.

MEZIGALAKTICKÁ VÝPRAVA:

Šest dreadnaughtů uspořádaných
kolem centrálního jádra.

KAPITOLA 1

Lehká nákladní loď *Bargain Hunter* klouzala černým vesmírem a stříbřitě se leskla, jak její trup odrážel záři vzdálených hvězd. Světla měla ztlumená, navigační majáky vypnuté a ve většině jejích průzorů se zračila temnota okolního kosmu.

Její motory však běžely na plný výkon.

„Držte se!“ štěkl Dubrak Qennto do burácení namáhaných motorů. „Už je tady zase!“

Jorj Car'das zaťal zuby, aby mu přestaly cvakat, jednou rukou se chytil opěrky křesla a druhou zadal poslední souřadnice do navigačního počítače. Právě včas. *Bargain Hunter* sebou prudce smýkl doleva a kolem průzoru můstku proletěla dvojice zářivě zelených blasterových paprsků. „Car'dasi?“ křikl Qennto. „Hoď sebou, hochu.“

„Házím, házím,“ zavolal Car'das v odpověď. Byl v pokušení poznamenat, že tohle zastaralé navigační vybavení patří Qenntovi, ne jemu. A stejně tak i nedostatek smyslu pro diplomacii a zdravého rozumu, který je dostal do tohohle maléru. „Co takhle zkusit si s nimi promluvit?“

„Skvělý nápad!“ odsekl Qennto. „Nezapomeň Proggu pochválit za poctivost a obchodního ducha. To na Hutty vždycky zabírá.“

Poslední slovo podtrhl další příval blasterových střel, jež minuly loď ještě těsněji než před chvílkou. „Raku, motory nemůžou tuhle

rychlost vydržet věčně," ozvala se Maris Ferasi z křesla kopilota. Její tmavé vlasy se zeleně zaleskly pokaždé, když kolem prolétla střela.

„Ani nemusí," zavrčel Qennto. „Stačí, když vydrží do té doby, než budeme mít nějaká čísla. Car'dasi?"

Na Car'dasově panelu se rozsvítila kontrolka. „Hotovo," zavolal a poslal ta čísla na konzolu pilota. „Nebude to moc dlouhý skok –"

Prerušilo ho zapraskání odkudsi ze záďe a blasterové paprsky nahradily zářící hvězdné čáry, jak *Bargain Hunter* skočil do hyperprostoru.

Car'das pomalu nabral do plic vzduch a potom jej tiše vydechl. „Tohle ve smlouvě nebylo," zamumlal si pod vousy. Pro Qennta a Maris ještě nepracoval ani šest standardních měsíců, ale za tu dobu jim už podruhé šlo o život a museli před někým brát do zaječích.

A tentokrát proti sobě poštvali *Hutta*. Qennto, pomyslel si Car'das nevlídně, má na získávání nepřátel skutečný talent.

„Jsi v pořádku, Jorji?"

Car'das vzhlédl a zamrkal, aby si z oka vyhnal zbloudilou kapičku potu. Maris se otočila v křesle a upřela na něj starostlivý pohled. „Nic mi není," odpověděl a málem se lekl, když uslyšel, jak se mu chvěje hlas.

„Samo sebou," ujistil Qennto Maris a také se otočil, aby pohlédl na mladšího člena posádky. „Ty střely se k nám ani nepřiblížily."

Car'das sebral kuráž. „Víš, Qennto, možná bych to neměl říkat, ale –"

„Tak to neříkej," odsekl Qennto nevrle a otočil se zpátky ke svému panelu.

„Progga Hutt není někdo, koho chceš mít za nepřítele," řekl přes-to Car'das. „Chci říct, nejdřív tu byl ten Rodian –"

„Malá lekce z palubní etikety, hochu," skočil Qennto Car'dasovi znovu do řeči, pootočil se a svrástil na něj jedno obočí. „Nehádej se s kapitánem. Nikdy. Pokud ovšem nechceš, aby tohle byla tvoje první a poslední cesta s námi."

„Stačilo by, kdyby to nebyla poslední cesta mého života," zamumlal Car'das.

„Cos to říkal?"

Car'das se zašklebil. „Nic."

„S Proggou si nedělej starosti,“ uklidňovala ho Maris. „Má sice mizernou náladu, ale nakonec ho to přejde.“

„Předtím, nebo potom, co nás tři natáhne na skřípec a stáhne z kůže?“ opáčil Car'das a znepokojeně si prohlížel údaje hyperpohonu. Nestabilita mauvinového anulátoru se prudce zhoršovala.

„Ach, Progga by nás na skřípec nenatáhl,“ ušklíbl se Qennto. „To by udělala až Drixo, kdybychom jí museli říct, že nám sebral její náklad. Náš další skok už máš doufám připravený?“

„Dělám na tom,“ řekl Car'das a pohlédl na počítač. „Ale hyperpohon –“

„Pozor,“ přerušil ho Qennto. „Opouštíme hyperprostor.“

Hvězdné čáry se scvrkly do hvězd a Car'das spustil úplný senzorový sken.

A trhl sebou, když kolem průzoru prosvíštěla salva blasterových paprsků.

Qennto vyštěkl krátkou kletbu. „Co to *kruci* –?“

„Sledoval nás,“ řekla užasle Maris.

„A už je na dostřel,“ zasyčel Qennto a nutil *Bargain Hunter* do další série úhybných manévrů, ze kterých se Car'dasovi zvedal žaludek. „Car'dasi, dostaň nás odsud!“

„Snažím se,“ křikl Car'das a pokoušel se přecíst data z počítačových displejů, které se mu klepaly a poskakovaly před očima. V žádném případě nestihne spočítat další skok dřív, než Qenntovi dojde štěstí a ten rozběsněný Hutt je konečně trefí.

Ale jestli Car'das nedokáže najít místo, kam by mohli letět, možná dokáže najít všechna místa, kam by letět *nemohli*...

Nebe přímo před nimi bylo plné hvězd, ale byla mezi nimi také spousta prázdných černých míst. Vybral si tu největší mezeru a zadal do počítače příslušný vektor. „Zkus tenhle,“ křikl a poslal ho Qenntovi.

„Jak to myslíš, *zkus*?“ zeptala se Maris.

Frachták se otrásl, když jej dvojice střel zasáhla přímo do zadního deflektoru. „To je jedno,“ řekl Qennto dřív, než mohl Car'das odpovět. Píchl prstem do svého panelu, a znovu se rozzářily hvězdné čáry a rozpily se do skvrnitého nebe hyperprostoru.

Maris podrážděně vydechla. „To bylo až příliš těsné.“

„Dobrá, zřejmě se na nás opravdu zlobí,“ připustil Qennto. „Takže, hochu. Jak říkala Maris, cos myslel tím *zkus tenhle*?“

„Neměl jsem čas pořádně spočítat skok,“ vysvětloval Car'das, „a tak jsem nás prostě nasměroval do prázdného místa bez hvězd.“

Qennto se k němu otočil v křesle. „Myslíš do prázdného místa bez *viditelných* hvězd?“ zeptal se výhrůžně. „Do prázdného místa bez zhroucených hvězd nebo předhvězdných temných těles nebo něčeho skrytého za mračny prachu? Do *takového* prázdného místa?“ Mávl rukou k průzoru. „A navíc směrem k Neznámým oblastem?“

„Tím směrem stejně nemáme dostatek údajů pro řádný výpočet,“ postavila se Maris nečekaně za Car'dase.

„O to nejde,“ trval Qennto na svém.

„Ano, jde o to, že nás zbavil Proggy,“ řekla Maris. „Myslím, že za to si zaslouží aspoň dík.“

Qennto obrátil oči v sloup. „Dík,“ řekl. „To poděkování ovšem vezmu zpátky, pokud vletíme do hvězdy, kterou jsi přehlédli.“

„Myslím, že je pravděpodobnější, že dřív nám vybuchne hyperpohon,“ varoval je Car'das. „Vzpomínáte si na ten problém s anulátorem, o kterém jsem vám říkal? Myslím, že se zhorš–“

Přerušilo ho kvílení přicházející odkudsi z podlahy a *Bargain Hunter* s trhnutím poskočil vpřed jako giffa, která zvěřila kořist.

„Letíme na plný výkon!“ křikl Qennto, když se otočil zpátky ke svému panelu. „Maris, zastav motory!“

„Snažím se,“ překřičela Maris kvílení a prsty se jí roztančily po pultu. „Ovládací vedení vynechává – nemůžu tam dostat signál.“

Qennto se s kletbou vyvlékl z popruhů a zvedl své mohutné tělo z křesla. Rozběhl se úzkou uličkou dozadu, a když míjel Car'dase, jeho loket jen tak tak minul jeho hlavu. Car'das přestal marně mačkat svá tlačítka, také rozepnul popruhy a vyrazil za Qenntem.

„Car'dasi, pojď sem,“ zavolala Maris a ukázala k přídi.

„Možná mě bude potřebovat,“ řekl Car'das, ale přesto změnil směr a vykročil na příď.

„Posaď se,“ přikázala a kývla stranou na Qenntovo prázdné křeslo pilota. „Pomoz mi s kontrolou polohovače – jestli se z tohotohle

vektoru odchýlíme dřív, než Qennto přijde na to, jak zastavit, potřebuju o tom vědět.“

„Ale Qennto –“

„Malá rada, kamaráde,“ skočila mu do řeči, oči pořád upřené na displeje. „Tohle je Rakova loď. Když jsou potřeba složitější opravy, provede je jen a pouze on.“

„I když se v některých systémech vyznám líp?“

„Zvlášť když se v nich vyznáš líp,“ odpověděla suše. „Ale v tomhle případě by ti to nebylo k ničemu. Věř mi.“

„Dobrá,“ povzdechl si Car'das. „Tu důvěru ovšem vezmu zpátky, pokud vybuchneme.“

„Učíš se,“ řekla pochvalně. „Teď proved' systémovou kontrolu skenerů a podívej se, jestli se nestabilita nerozšířila i na ně. Pak udělej totéž s navigačním počítačem. Až se z toho dostaneme, chci si být jistá, že dokážeme najít cestu zpátky domů.“

* * *

Najít způsob, jak vypnout vzpurný hyperpohon a přitom ho neuškvárit, trvalo Qenntovi přes čtyři hodiny. Za tu dobu mu Car'das nabízel pomoc třikrát a Maris dvakrát. Qennto všechny nabídky odmítl.

Z údajů, které přejížděly po displejích, Car'das vyvodil, že někdy během první hodiny opustili poměrně dobře prozkoumané teritorium Vnějšího okraje a vklouzli do úzké části mnohem hůře zmapovaného teritoria známého jako Divoký vesmír. A na počátku čtvrté hodiny nechali za sebou i tuto zónu a překročili neostrou hranici Neznámých oblastí.

Od tohoto okamžiku neměli nejmenší tušení, kde jsou nebo kam přesně letí. Kvílení však nakonec utichlo a o několik minut později se nebe hyperprostoru rozložilo na hvězdné čáry a poté na hvězdy. „Maris?“ ozval se z komunikačního panelu Qenntův hlas.

„Jsme venku,“ potvrdila. „Právě provádím sken okolí.“

„Hned jsem tam,“ řekl Qennto.

„Ať už se nacházíme kdekoli, jsme pěkně daleko od domova,“ zamumlal Car'das. Upíral pohled na malou, ale velice jasnou kulovou

hvězdokupu v dálce. „Z žádného světa Vnějšího okraje, na jakém jsem kdy byl, jsem nic takového neviděl.“

„Já taky ne,“ souhlasila Maris vážně. „Snad se s tím počítač nějak vypořádá.“

Když se Qennto vrátil na můstek, počítač stále ještě procházel údaje. Car'das si dal pozor, aby už byl tou dobou zpátky na svém vlastním stanovišti. „Pěkná hvězdokupa,“ poznamenal hromotluk a svalil se do svého křesla. „Jsou tu někde nějaké soustavy?“

„Ta nejbližší je asi čtvrt světelného roku daleko, přímo před námi,“ pokynula Maris k průzoru.

Qennto zasupěl a začal mačkat tlačítka na svém panelu. „Schválně, jestli se tam dokážeme dostat,“ řekl. „Na tak krátký skok by záložní hyperpohon pořád ještě měl mít dost šťávy.“

„Proč nekusíme opravit loď rovnou tady?“ zeptal se Car'das.

„Mezihvězdný prostor nemám rád,“ odvětil Qennto nepřítomně, zatímco připravoval skok. „Je to temné, studené a opuštěné místo. A ta soustava by navíc mohla mít nějakou tu příhodnou planetu.“

„Což by mohlo znamenat zdroj zásob pro případ, že tu zůstaneme trčet déle, než čekáme,“ vysvětlovala Maris.

„Nebo také místo, kde bychom si mohli na čas odpočinout od hluku a neklidu Republiky,“ dodal Qennto.

Car'dasovi se sevřelo hrdlo. „Snad tím nemyslíš –?“

„Ne, nemyslí,“ ujistila ho Maris. „Rak mluví o odpočinku vždyc-ky, když má s někým potíže.“

„Tak to o něm mluví nejspíš dost často,“ utrousil Car'das.

„Cos to říkal?“ zeptal se Qennto.

„Nic.“

„No proto. Tak do toho.“ Ozvalo se zaburácení, mnohem slabší, než jaké vydával hlavní hyperpohon *Bargain Hunteru*, a hvězdy se protáhly do hvězdných čar.

Car'das v duchu odpočítával vteřiny; téměř s jistotou očekával, že záložní hyperpohon každou chvíli vysadí. Jenže nevysadil, a po několika minutách napětí hvězdné čáry znovu zmizely a přímo před nimi se ukázalo malé žluté slunce.

„A jsme tu,“ řekl Qennto spokojeně. „Veškeré pohodlí jako doma. Už jsi zjistila, kde jsme se ocitli, Maris?“

„Počítač na tom pořád pracuje,“ hlásila Maris. „Ale vypadá to, že jsme asi dvě stě padesát světelných let za hranicí neznámého prostoru.“ Zvedla na něj obočí. „Myslím, že až se konečně dostaneme na Comru, bude tam na nás čekat pěkně vysoká pokuta za zpoždění.“

„No tak, děláš si zbytečné starosti,“ plísnil ji Qennto. „Opravit hyperpohon potrvá maximálně den, dva. Když na to šlápneme, nebudeme mít zpoždění ani týden.“

Car'das se zašklebil. Pokud si vzpomínal, byl to právě spěch, co hyperpohon zničilo.

Komunikátor zapípal. „Někdo nám volá,“ oznámil, a když ho zapnul, zachmuřil se. Pohlédl na vizuální displeje, zapátral po neznámém volajícím –

A ztuhl úlekem. „Qennto!“ vykřikl. „Je to –“

Přerušil ho hluboký burácivý smích z komunikátoru. „Takže, Dubraku Qennto,“ zahřměl až příliš dobře známý hlas v huttštině, „ty sis myslíš, že mi utečeš tak snadno?“

„Tomu říkáš *snadno*?“ zavrčel Qennto a zmáčkl přepínač. „Á, na zdar Proggo,“ řekl. „Koukni, jak jsem říkal, já ti nemůžu ty kůže dát. Už mám smlouvu s Drixo –“

„Dej mi pokoj s kůžemi,“ skočil mu Progga do řeči. „Ukaž mi svou skrytou klenotnici.“

Qennto se zachmuřeně podíval na Maris. „Cože?“

„Nehraj si na hlupáka,“ varoval ho Progga hlasem o oktávu hlubším. „Vím, co jsi zač. Neutíkáš *před něčím*, ale spíš *někam*. Tohle je jediná hvězdná soustava tímto směrem, a vida, jsi tu. Kam jinam bys utíkal než na svou tajnou základnu a do své klenotnice?“

Qennto ztlumil vysílač. „Car'dasi, kde je?“

„Sto kilometrů daleko na pravoboku,“ odvětil Car'das. Když spustil plný senzorový sken vzdálené Huttovy lodi, ruce se mu třáslly. „A rychle se přibližuje.“

„Maris?“

„Ten hyperpohon jsi vypnul opravdu důkladně,“ řekla napjatě. „Je úplně zablokovaný. Pořád ještě máme zálohu, ale jestli se pokusíme upláchnout a on nás dokáže znovu vystopovat –“

„Dokáže,“ zabručel Qennto. Zhluboka se nadechl a znovu zapnul vysílač. „Tak to vůbec není, Proggo,“ chlácholil ho. „Jenom jsme se pokoušeli –“

„Dost!“ zahřměl Hutt. „Zaveď mě k té základně. Okamžitě.“

„Žádná základna tu není,“ naléhal Qennto. „Tohle jsou Neznámé oblasti. Proč bych tu asi stavěl základnu?“

Na Car'dasově panelu se rozblikalo světélko. „Něco se blíží!“ vyštěkl a oči mu kmitaly mezi displeji, jak se snažil postřehnout zdroj nebezpečí.

„Kde?“ štěkl Qennto v odpověď.

Teď už to Car'das uviděl, bylo to dole, přímo pod *Bargain Hunterem*: dlouhá tmavá střela letící přímo na ně. „Tamhle,“ bodl prstem pod sebe a nespouštěl oči z displeje.

Až potom si jeho mozek uvědomil, že z této strany po nich huttská loď nemohla vystřelit. Právě otvíral ústa, aby se o ten poznatek podělil s ostatními, když vtom se střela rozletěla na kusy a z její špičky vyletěl chomáč jakési hmoty. Chuchvalec se začal rozpínat, vytryskl ze střepin jako rychle rozkvétající rostlina, až se z něj stala průsvitná stěna více než kilometr široká.

„Vypnout energii!“ křikl Qennto a vrhl se přes svůj panel k hlavním vypínačům. „Honem!“

„Co to je?“ zeptal se Car'das a hmátl po vypínačích na svém vlastním panelu.

„Connorova síť nebo něco hodně podobného,“ procedil Qennto mezi zuby.

„Cože, takhle velická?“ zeptal se Car'das nevěřicně.

„Prostě udělej, co říkám,“ zavrčel Qennto. Stavová světélka, která až dosud červeně svítila, postupně zhasínala, jak závodili se blížící se sítí o čas.

Síť vyhrála. Car'das stihl přepnout sotva dvě třetiny svých páček, když se po stranách lodi objevily její zvlněné okraje. Sbalily se k sobě a ovinuly můstek –

„Zavřete oči,“ varovala je Maris.

Car'das pevně přitiskl oční víčka k sobě. I přes ně však spatřil náznak oslnivé záře, jak síť vypustila do lodi proud vysokého napětí, a po kůži mu přeběhlo elektrické mravenčení.

A když konečně znovu opatrně otevřel oči, všechna světélka, která předtím na můstku dosud zářila, vyhasla.

Bargain Hunter byl mrtvý.

Zvenčí přišel záblesk od Huttovy lodi. „Zdá se, že dostali i Proggu,“ prohodil; jeho slova zněla v náhlém tichu nepřírozeně hlasitě.

„O tom pochybuju,“ zavrčel Qennto. „Jeho loď je dost velká, aby měla kolektory, které ho před takovýmihle triky ochrání.“

„Vsadím se, že bude bojovat,“ zamumlala Maris napjatě.

„Ano, to každopádně,“ řekl Qennto ztěžka. „Je to moc velký hlupák, než aby si uvědomil, že každý, kdo dokáže vyrobit takhle velkou Connorovu síť, bude mít v rukávu i spoustu dalších triků.“

Z Huttovy lodi vyšlehl zelený proud blasterové palby. Odpověděly mu zářivě modré záblesky ze tří různých směrů; útočící lodě však byly příliš malé nebo tmavé, takže nebyly z *Bargain Hunteru* vidět.

„Myslíte si, že je Progga zaměstná natolik, že na nás zapomenou?“ zeptala se Maris s nadějí v hlase.

„Neřekl bych,“ odpověděl Car'das a ukázal průzorem ven na malé šedé plavidlo, které se zařadilo vedle nich a mířilo jim přídí na levobok. Bylo velké asi jako raketoplán nebo těžký bombardér a mělo oblý, zakřivený tvar, jaký Car'das nikdy předtím neviděl. „Nechali nám stráž.“

„To mě nepřekvapuje,“ řekl Qennto, krátce pohlédl na cizí loď a otočil se zpátky k zeleným a modrým zábleskům. „O co, že Progga vydrží aspoň patnáct minut a vezme jednoho z útočníků s sebou.“

Ani jeden z ostatních na sázku nepřistoupil. Car'das sledoval boj a přál si, aby fungovaly senzory. Během studia něco málo o taktice vesmírných bitev četl, ale strategie útočníků nepřipomínala nic, co si dokázal vybavit. Stále ještě nad tím dupal, když vtom se naposledy modře zablesklo a bylo po všem.

„Šest minut,“ pronesl ponuře Qennto. „Ať jsou kdokoli, jsou opravdu dobří.“

„Ani ty je nepoznáváš?“ zeptala se Maris a pohlédla ven na tichou stráž.

„Nepoznávám ani tvar té lodi,“ zabručel, rozepnul si popruhy a vstal. „Pojďme sečíst škody. A taky se musíme připravit, že budeme mít společnost. Car'dasi, ty tu zůstaneš a budeš hlídat krám.“

„Já?“ Car'dasovi se stáhl žaludek. „Ale co když – co když nám zavolají?“

„Co asi?“ zavrčel Qennto, když spolu s Maris zamířil na zád. „Odpovíš jim.“

KAPITOLA 2

Vítězové si s prohlížením zbytků huttské lodi dávali pořádně načas. Podle počtu manévrovacích trysek, které poblikávaly kolem, Car'das usoudil, že na místě jsou pouze tři lodě, které se předtím zapojily do bitvy s Proggou, plus ta, která držela tichou stráž u jejich levoboku.

Connorovy sítě byly podobně jako iontové kanony navrženy tak, aby loď spíše zneškodnily než zničily, a když se dala jejich stráž konečně do pohybu, Qennto a Maris už stačili většinu systémů znovu zprovoznit. „Qennto, on mění pozici,“ zavolal Car'das do interkomu, zatímco sledoval, jak šedá loď beze spěchu míjí kokpit a natáčí se zádi k horní části přidě *Bargain Hunteru*. „Vypadá to, že chce, abychom letěli za ním.“

„Už jdeme,“ ozval se Qennto. „Pošli do motorů čtvrtinovou energii.“

Když se Qennto a Maris vrátili na můstek, šedá loď už zamířila pryč. „Jdeme na to,“ zamumlal Qennto, vklouzl do svého křesla a vyrazil s lodí vpřed. „Kam to vlastně letíme?“

„Zbytek skupiny je pořád ještě u huttské lodi,“ poznamenal Car'das. Protáhl se kolem Maris a vrátil se na své stanoviště. „Možná nás vede tam.“

„Jo, už to tak vypadá,“ přisvědčil Qennto a zvýšil výkon motorů. „Zatím nestřílejí. To většinou bývá dobré znamení.“

Když dorazili k troskám Proggova plavidla, skutečně je obklopovaly tři cizí lodě. Dvě byly velké jako stíhačky, přesné kopie jejich doprovodu, kdežto ta třetí byla o poznání větší. „Ale ne větší než republikový křižník,“ podotkl Car'das. „Vlastně je poměrně malá, aspoň vzhledem k tomu, co právě udělala.“

„Zdá se, že nám otevírají hangár,“ řekla Maris.

Car'das očima přeměřil otevírající se port. „Není tam moc místa.“

„Přídí se tam vejdemo,“ ujistil ho Qennto. „Až budeme vylézat, můžeme použít přední servisní dvířka.“

„My půjdeme na jejich loď?“ zeptala se Maris a hlas se jí nepatrně zachvěl.

„Pokud ovšem nechtějí přijít oni k nám,“ odvětil Qennto. „O tom rozhoduje ta strana, která drží v ruce blaster.“ Varovně zvedl prst. „Hlavní je mít celou dobu situaci pevně v rukou.“

Pootočil se ke Car'dasovi. „To znamená, že mluvit budu já. Ledaže by se tě na něco zeptali. V tom případě jim jen odpovíš na otázku. Nic víc. Jasně?“

„Jasně,“ polkl Car'das.

Následovali svůj doprovod k boku velké lodi a o několik minut později Qennto usadil příd *Bargain Hunteru* do dokovacího prstence. Sotva Qennto vypnul systémy a nastavil pohotovostní režim, začal se k servisnímu průlezu vysouvat přechodový tunel, a než všichni tři slezli po žebříku ke dvířkům, senzory průlezu ohlásily, že tunel je na místě a je v něm vzduch. „Tak do toho,“ zamumlal Qennto, vypjal se do plné výše a odblokoval průlez. „Nezapomeňte, mluvit budu já.“

Když se průlez otevřel, stáli za ním dva členové posádky: humanoidi s modrou kůží, svítícíma rudýma očima a modročernými vlasy, oblečení do navlas stejných černých uniforem se zelenými nášivkami na ramenou. Oba měli za pasem malou, ale nebezpečně vyhlížející pistoli. „Nazdar,“ pozdravil je Qennto a vykročil k tunelu. „Jsem Dubrak Qennto, kapitán lodi *Bargain Hunter*.“

Humanoidi neodpověděli. Pouze se rozestoupili každý na jednu na stranu a ukázali do tunelu. „Tudy?“ zeptal se Qennto, máchl jednou rukou před sebe a druhou uchopil Maris za paži. „Ovšem.“

Qennto a Maris vkročili do tunelu; žebrovaný materiál se jim při každém kroku houpal pod nohama jako provazový most. Car'das šel těsně za nimi, a když procházel mezi oběma humanoidy, koutkem oka si je prohlédl. Kromě nezvyklé barvy kůže a těch svítících očí vypadali skoro jako lidé. Že by potomci pradávných lidských kolonistů? Nebo byli zcela samostatným národem a veškerá podobnost byla čistě náhodná?

Těsně za vstupem do vlastní lodi na ně čekali další dva humanoidi, oblečení a ozbrojení stejně jako první dvojice, až na to, že nášivky neměli zelené, ale žluté a modré. Když spatřili trojici lidí, s vojenskou přesností udělali čelem vzad a odvedli je do chodby s lehce zakřivenými stěnami z matně lesklého materiálu připomínajícího perleť. Car'das za chůze přešel špičkami prstů po stěně a snažil se určit, jestli je kovová, keramická, nebo z nějaké slitiny.

Jejich průvodci se po pěti metrech zastavili u otevřených dveří a každý se postavil na jednu stranu. „Tam dovnitř, hm?“ zeptal se Qennto. „Jistě.“ Narovnal ramena způsobem, který u něj Car'das často viděl těsně před zahájením jednání. Qennto, stále držící Maris za paži, vešel dovnitř. Car'das se naposledy rozhlédl chodbou a také vstoupil.

Místnost byla malá a prostá; její nábytek sestával pouze ze stolu a půltuctu židlí. Je to konferenční sál, napadlo Car'dase, nebo možná jídelna pro ty, kdo mají právě službu. Za druhým koncem stolu seděl další humanoid s modrou kůží a žhnoucí rudé oči upíral na návštěvníky. Měl stejnou černou uniformu jako jejich doprovod, ale na rameni měl o něco větší nášivku vínové barvy a límeček mu zdobila dvojice propracovaných stříbrných proužků. Důstojník? „Nazdar,“ řekl Qennto bodře. „Jsem Dubrak Qennto, kapitán lodi *Bargain Hunter*. Basikem náhodou nemluvíte?“

Humanoid neodpověděl, ale Car'das si všiml, že nepatrně zvedl obočí. „Možná bychom mohli zkusit některý z obchodních jazyků Vnějšího okraje,“ navrhl Qenntovi.

„Geniální nápad,“ řekl Qennto se stopou sarkasmu ve hlase. „Zdravím vás, vznešený pane,“ pronesl v sybištině. „Jsme cestovatelé a obchodníci z dalekého světa a nechceme vašemu lidu nijak ublížit.“

Ani tentokrát se nedočkal odpovědi. „Mohl bys zkusit taarjaštinu,“ řekla Maris.

„Taarjaštinu moc dobře neovládám,“ odpověděl Qennto, stále v sybištině. „A co vy?“ dodal a otočil se ke dvěma strážným, kteří je následovali do místnosti. „Umí někdo z vás sybisky? A co taarjasky? Meesecaulfsky?“

„Sybiština postačí,“ promluvil humanoid za stolem tiše v tomto jazyce.

Qennto se prudce otočil a zamrkal překvapením. „Řekl jste –?“

„Řekl jsem, že sybiština postačí,“ opakoval humanoid. „Prosím, posadte se.“

„Ach... děkuji vám,“ řekl Qennto. Přitáhl jednu židli pro sebe, druhou pro Maris a kývl na Car'dase, ať udělá totéž. Opěradla židlí byla tvarována trochu zvláštně, povšiml si Car'das, když si sedal, ale nebyla nepohodlná.

„Jsem komandér Mitth'raw'nuruodo z Chisské ascendance,“ pokračoval humanoid. „Toto je *Springhawk*, velitelské plavidlo Druhé hlídkové jednotky Expanzní obranné flotily.“

Expanzní flotila. Car'dasovi přejel mráz po zádech. Znamenal ten název, že Chisská ascendance zahájila expanzi do zbytku galaxie?

Doufal, že ne. Hrozba zvenci byla to poslední, co momentálně Republika potřebovala. Nejvyšší kancléř Palpatine dělal, co mohl, ale staré zažitě postupy a korupce v coruscantské vládě se odstraňovaly jen obtížně. Dokonce ani teď, pět let po konfliktu na Naboo, nebyla Obchodní federace za svou nestydatou vojenskou agresi stále ještě potrestána, navzdory Palpatinovu houževnatému úsilí dostat ji před spravedlnost. V galaxii doutnala zlost a frustrace, a zvěsti o nových reformách či odtržení dalších planet byly takřka na denním pořádku.

Qenntovi to samozřejmě dokonale vyhovovalo. Pro drobné pašeráky, jako byl on, byla vládní byrokracie s desítkami nejrůznějších daní, poplatků za služby i přímých zákazů živnou půdou. A Car'das musel uznat, že za dobu, kterou strávil na *Bargain Hunteru*, jim jejich činnost vynesla velice slušný zisk.

Qennto však nechápal jednu věc – když je vláda nestabilní jen trochu, může se to hodit, ale když je nestabilní příliš, pak je to špatné pro pašeráky stejně jako pro všechny ostatní.

A válka v plném měřítku by byla ze všeho nejhorší. Pro každého.

„A vy jste...?“ zeptal se Mitth'raw'nuruodo a upřel své svítící rudé oči na Car'dase.

Car'das otevřel ústa – „Jsem Dubrak Qennto, komandére,“ ozval se Qennto dřív, než mohl Car'das promluvit. „Kapitán lodi –“

„A vy jste...?“ opakoval Mitth'raw'nuruodo s nepatrným, ale postřehnutelným důrazem na zájmeno, oči stále upřené na Car'dase.

Car'das pohlédl úkosem na Qennta, který nepatrně přikývl. „Jsem Jorj Car'das,“ představil se. „Člen posádky nákladní lodi *Bargain Hunter*.“

„A tito?“ ukázal Mitth'raw'nuruodo na ostatní.

Car'das znovu pohlédl na Qennta. Jeho výraz poněkud zkysl, ale přesto na mladšího člena své posádky znovu kývl. „Tohle je můj kapitán, Dubrak Qennto,“ řekl Car'das komandérovi. „A tohle je jeho –“ *Přítelkyně? Kopilotka? Společnice?* „– jeho zástupkyně Maris Ferasi.“

Mitth'raw'nuruodo je oba pozdravil kývnutím a pak se obrátil zpátky ke Car'dasovi. „Proč jste tady?“

„Jsme corellianští obchodníci, pocházíme z jedné soustavy v Galaktické republice,“ odpověděl Car'das.

„K'rell'nští,“ opakoval Mitth'raw'nuruodo, jako by si chtěl to slovo vyzkoušet na vlastním jazyku. „Říkáte obchodníci? Tedy ne průzkumníci nebo zvědové?“

„Ne, vůbec ne,“ ujišťoval ho Car'das. „Přepravujeme na naší lodi náklady mezi hvězdnými soustavami.“

„A to druhé plavidlo?“ zeptal se Mitth'raw'nuruodo.

„Nějací piráti,“ vložil se Qennto do řeči, než mohl Car'das odpovědět. „Právě jsme se jim snažili uletět, když vtom se nám porouchal hyperpohon a skončili jsme tady.“

„Znali jste ty piráty?“ chtěl vědět Mitth'raw'nuruodo.

„Jak bychom mohli –?“ spustil Qennto.

„Ano, v minulosti už jsme s nimi měli potíže,“ přerušil ho Car'das. Když jim Mitth'raw'nuruodo položil tu otázku, v jeho hlase bylo cosi... „Myslím, že po nás šli záměrně.“

„Zřejmě vezete cenný náklad.“

„Nic zvláštního,“ řekl Qennto a varovně blýskl po Car'dasovi očima. „Zásilka kožešin a exotických luxusních šatů. Jsme vám vděční, že jste nám přišli na pomoc.“

Car'dasovi se sevřelo hrdlo. Hlavní část jejich nákladu skutečně tvořilo luxusní oblečení, ale do filigránského límce jednoho kožichu byla zašitá kolekce pašovaných ohnivých drahokamů. Pokud se Mitth'raw'nuruodo rozhodne náklad prozkoumat a najde je, v blízké budoucnosti čeká *Bargain Hunter* velice rozzlobená Drixo Hutt.

„Nemáte zač,“ řekl Mitth'raw'nuruodo. „Docela by mě zajímalo, co vaši lidé považují za luxusní šaty. Rád bych, abyste mě před odletem provedli po vašem nákladovém prostoru.“

„S radostí,“ řekl Qennto. „Znamená to, že nás pustíte?“

„Brzy,“ ubezpečil ho Mitth'raw'nuruodo. „Napřed potřebuji prohlédnout vaše plavidlo a ujistit se, že jste opravdu nevinní cestovatelé, za které se vydáváte.“

„Ovšem, ovšem,“ řekl Qennto ledabyle. „Provedeme vás po lodi, kdykoli budete chtít.“

„Děkuji,“ řekl Mitth'raw'nuruodo. „Bude to však muset počkat, dokud nedorazíme na mou základnu. Mezitím si můžete odpočinout v kajutě, kterou jsme vám připravili. Později mi snad dovolíte, abych vám ukázal, jak dovedou být Chissové pohostinní.“

„Bude nám ctí i potěšením, komandéře,“ odpověděl Qennto s drobnou úklonou hlavy. „Jen bych vám rád připomněl, že máme velmi málo času a kvůli této nečekané zajižďce ho máme ještě méně. Ocenili bychom, kdybyste nás co nejrychleji propustil.“

„Samozřejmě,“ řekl Mitth'raw'nuruodo. „Na základnu to nemáme daleko.“

„Je v této soustavě?“ zeptal se Qennto. Zvedl ruku dříve, než stihl Chiss odpovědět. „Pardon, pardon – nic mi do toho není.“

„Přesně tak,“ přisvědčil Mitth'raw'nuruodo. „Nijak ovšem neuškodí, když vám povím, že je v úplně jiné soustavě.“

„Ach,“ řekl Qennto. „Mohu se zeptat, kdy se tam vydáme?“

„Už jsme na cestě,“ odpověděl Mitth'raw'nuruodo klidně. „Přibližně před čtyřmi minutami jsme skočili do hyperprostoru.“

Qennto sraštil čelo. „Opravdu? Neslyšel a necítil jsem vůbec nic.“

„Možná máme lepší technologii hyperpohonu než vy,“ řekl Mitth'raw'nuruodo a povstal. „Nyní pojdte za mnou, prosím. Zaveďte vás někam, kde si budete moci odpočinout.“

Odvedl je chodbou ke dveřím, vzdáleným dalších pět metrů, a dotkl se pruhovaného panelu na stěně. „Až s vámi budu chtít znovu mluvit, dám vám vědět,“ oznámil jim, když se dveře otevřely.

„Budeme se těšit,“ uklonil se úsečně Qennto a táhl Maris ke dveřím. „Děkujeme, komandére.“

Oba zmizeli uvnitř. Car'das se komandérovi také uklonil a vstoupil za nimi.

Místnost byla zařízena úsporně. U jedné stěny stála trojpatrová postel, u druhé skládací stolek a sedačková lavice. Vedle postele byly do zdi vestavěny tři velké skříně a po pravé straně se rýsovaly dveře, které zřejmě vedly do malé koupelny.

„Co s námi asi udělá?“ zamumlala Maris, když se rozhlédla kolem sebe.

„Pustí nás,“ ujišťoval ji Qennto. Nahlédl do koupelny a pak se posadil na nejnižší postel; musel se přikrčit, aby se hlavou neuhodil o tu nad ní. „Spíš je otázka, jestli nám předtím nesebere ty ohnivé drahokamy.“

Car'das si odkašlal. „Myslíš, že je dobrý nápad o tom teď mluvit?“ zeptal se a významně se rozhlédl po místnosti.

„Jen klid,“ zavrčel Qennto. „Oni přece v basiku nerozumí ani slovo.“ Zlověstně přivřel oči. „A když už jsme u toho, proč jsi mu krucinál řekl, že jsme znali Proggu?“

„V jeho očích a hlase něco bylo,“ odpověděl Car'das. „Něco, co mi říkalo, že už o tom ví všechno a že bychom se raději neměli nechat nachytat při lži.“

Qennto si odfrkl. „To je absurdní.“

„Třeba přežil někdo z Proggovy posádky,“ hádala Maris.

„Ani náhodou,“ řekl Qennto rozhodně. „Viděli jste, jak ta loď vypadala. Byla roztržená jako obal výživné tyčinky.“

„Nevím, jak je možné, že to věděl,“ trval Car'das na svém. „Ale věděl to.“

„A čestnému muži by se tak jako tak nemělo lhát,“ zamumlala Maris.

„Cože? Ten a čestný?“ vysmál se jí Qennto. „Tomu nevěř. Vojenští důstojníci jsou všichni stejní. A ti zdvořilí jsou podle mých zkušeností nejhorší.“

„Já znám *spoustu* čestných vojáků,“ řekla Maris škrobeně. „A navíc jsem vždycky měla na lidi nos. Myslím, že tomuhle Mitth'raw... myslím, že tomu komandérovi můžeme věřit.“ Zvedla obočí. „A ani já si nemyslím, že by byl dobrý nápad zkoušet ho podvést.“

„Špatný nápad by to byl, jen pokud by nás při tom nachytl,“ odušil Qennto. „V tomhle vesmíru dostaneš jenom to, co si urveš, Maris. Nic víc.“

„Ty vůbec nemáš víru v lidi.“

„Mám tolik víry, kolik potřebuju, holka,“ řekl Qennto tiše. „Prostě toho jen vím o lidské povaze víc než ty. O lidské i nelidské povaze.“

„Pořád si myslím, že bychom s ním měli jednat na rovinu,“ řekla Maris.

„Jednat s někým na rovinu je to poslední, co potřebujeme. To každopádně. Ten druhý z toho pak má výhodu.“ Qennto kývl k zavřeným dveřím. „A tenhle chlapík zvlášť vypadá, že pokud ho necháme, bude nás zpovídat, dokud nezemřeme sešlostí věkem.“

„Přesto by možná bylo dobré nějakou chvíli se tu zdržet,“ navrhl Car'das. „Proggovi lidé budou pěkně zuřit, když se k nim šéf nevrátí.“

Qennto zavrtěl hlavou. „Nám to přisít nemůžou.“

„Ano, ale –“

„Hele, chlapče, přemýšlet tu budu já, jasné?“ přerušil ho Qennto. Hodil nohy na postel a lehl si s rukama za hlavou. „Teď buďte všichni chvíli zticha. Musím vymyslet, jak z toho ven.“

Maris zachytila Car'dasův pohled a neznatelně pokrčila rameny. Pak se otočila a vylezla na postel nad Qenntem. Natáhla se, založila si ruce na hrudi a hloubavě se zahleděla na spodní stranu postele nad ní.

Car'das přešel místnost, sklopil stůl a jednu ze sedaček a posadil se. Celkem pohodlně se uvelebil mezi stolem a zdí. Loktem se opřel o stůl, podepřel si hlavu rukou, zavřel oči a snažil se odpočívat.

Vůbec si neuvědomil, že usnul; probudilo ho až nenadálé zabzučení. Vyskočil na nohy, právě když se otevřely dveře. Stál za nimi černě oblečený Chiss. „Komandér Mitth'raw'nuruodo vás pozdravuje,“ řekl humanoid sybištinou se silným přízvukem. „Máte se dostavit do Přední vizuální jedna.“

„Výborně,“ řekl Qennto. Spustil nohy na podlahu a napřímil se. V jeho hlase i výrazu se zračilo předstírané nadšení, které u něho Car'das viděl tak často při různých smlouváních.

„Vy ne,“ řekl Chiss a ukázal na Car'dase. „Jen ten.“

Qennto se prudce zastavil. „Cože?“

„Připravujeme pro vás občerstvení,“ oznámil Chiss. „Dokud nebude hotové, půjde jen on.“

„Tak počkat,“ řekl Qennto a vykročil vpřed. „Buď půjdeme všichni, nebo –“

„To je v pořádku,“ přerušil ho Car'das. Chiss stojící ve dveřích se nepohnul, ale Car'das postřehl ve světle a stínech na chodbě malou změnu, která dávala tušit, že venku jsou mimo jejich zorný úhel ještě další Chissové. „Nic se mi nestane.“

„Car'dasi –“

„Je to v pořádku,“ opakoval Car'das a přistoupil ke dveřím. Chiss ustoupil a Car'das vyšel ven do chodby.

U dveří skutečně čekali další Chissové – dva na každé straně. „Za mnou,“ řekl posel, když se dveře zavřely.

Vydali se kamsi točitou chodbou. Cestou minuli tři příčné chodby a několik dalších dveří. Dvoje dveře byly otevřené a Car'das neodolal a pokaždé do nich nenápadně nahlédl. Spatřil však pouze neznámé přístroje a další Chissy v černém oblečení.

Očekával, že Přední vizuální bude pouze další sál přeplněný moderní technikou. Dveře k jeho překvapení vedly do místnosti, která vypadala jako zmenšená verze vyhlídkové paluby linkové dopravní lodi. Před vypouklým průzorem, sahajícím od podlahy až ke stropu, stála dlouhá zahnutá lavice, z níž byl nádherný pohled na zářící nebe

hyperprostoru valící se kolem lodi. Světla v místnosti byla ztlumená, aby výhled byl ještě působivější.

„Vítejte, Jorji Car’dasi.“

Car’das se rozhlédl. Mitth’raw’nuruodo seděl sám na vzdálenějším konci lavice a jeho silueta se rýsovala proti nebi hyperprostoru. „Komandére,“ pozdravil ho a tázavě pohlédl na svého průvodce. Ten přikývl, ustoupil vzad a zavřel za sebou a zbytkem doprovodu dveře. Car’das, který se cítil víc než jen trochu nepříjemně, obešel konec lavice a vydal se podél ní směrem k Chissovi.

„Nádherné, není-liž pravda?“ poznamenal Mitth’raw’nuruodo, když Car’das přistoupil blíž. „Prosím, posaďte se.“

„Děkuji,“ řekl Car’das a z opatrnosti si od něj sedl metr daleko. „Smím se zeptat, proč jste si mě zavolał?“

„Abyste se spolu se mnou pokochal tímto výhledem, samozřejmě,“ řekl Mitth’raw’nuruodo suše. „A abyste mi odpověděl na několik otázek.“

Car’dasovi se sevřel žaludek. Takže výslech. Jaksi tušil, že právě to ho čeká, ale přesto tajně doufal, že Marisin naivní a idealistický názor na jejich vězňatele se ukáže jako pravdivý. „Ano, je to opravdu moc pěkný výhled,“ poznamenal, protože nevěděl, co jiného říct. „Jsem trochu překvapený, že se s takovou místností setkávám na palubě válečné lodi.“

„Však má také praktický účel,“ ujistil ho Mitth’raw’nuruodo. „Její celý název zní Přední sál vizuální triangulace číslo jedna. Během boje sem umísťujeme pozorovatele, kteří sledují nepřátelská plavidla a koordinují některé z našich zbraní krátkého dosahu.“

„Copak nemáte senzory?“

„Ovšemže máme,“ řekl Mitth’raw’nuruodo. „A obvykle postačují. Ale jistě víte, že existují způsoby, jak elektronické oči oklamat či oslepit. Oči Chissů jsou často spolehlivější.“

„Nejspíš máte pravdu,“ řekl Car’das a zadíval se do rudých žhnoucích očí svého hostitele. Ve ztlumeném světle vypadaly ještě zlověstněji. „Musí být ale těžké dostat odsud informace ke střelcům dost rychle.“

„Existují jisté způsoby,“ odušil Mitth’raw’nuruodo. „Čím přesně se živíte, Jorji Car’dasi?“

„Kapitán Qennto už vám to přece řekl,“ odpověděl Car'das. Cítil, jak mu na čele vyráží pot. „Jsme kupci a obchodníci.“

Mitth'raw'nuruodo zavrtěl hlavou. „Bohužel jsem obeznámen s ekonomikou hvězdné dopravy. Vaše plavidlo je příliš malé, než aby standardní náklad pokryl jeho běžné provozní výdaje, natož nouzové opravy. Proto si myslím, že máte ještě nějaký vedlejší zdroj příjmu. Nemáte zbraně, takže nejste piráti ani korzáři. Jste pašeráci.“

Car'das zaváhal. Co na to měl říct? „Předpokládám, že by bylo zbytečné poukázat na to, že naše a vaše ekonomika nemusí mít stejná měřítka,“ prohodil ve snaze hrát o čas.

„Tvrdíte snad něco takového?“

Car'das zaváhal. Mitth'raw'nuruodo na něj už zase upíral ten vědoucí pohled. „Ne,“ přiznal. „Většinou se živíme jako obchodníci, jak říkal kapitán Qennto. Ale občas taky bokem něco pašujeme.“

„Je mi to jasné,“ řekl Mitth'raw'nuruodo. „Oceňuji vaši upřímnost, Jorji Car'dasi.“

„Můžete mi říkat prostě Car'dasi,“ poznamenal Car'das. „V naší kultuře se křestním jménem oslovují pouze přátelé.“

„Vy mě nepovažujete za přítele?“

„A vy mě snad ano?“ opáčil Car'das.

Sotva ta slova vypustil z úst, už jich litoval. Sarkasmus nikdy nebyl v takových situacích dobrou volbou.

Mitth'raw'nuruodo však pouze zvedl obočí. „Ještě ne,“ souhlasil nevzrušeně. „Jednou možná. Fascinujete mě, Car'dasi. Jste daleko od domova a zajaly vás cizí bytosti. Přesto se nepoddáváte strachu ani hněvu a místo toho projevujete zvědavost.“

Car'das se zamračil. „Zvědavost?“

„Když vás vedli na palubu, pozoroval jste mé válečníky,“ řekl Mitth'raw'nuruodo. „Ve vašich očích a tváři jsem viděl, že zkoumáte, přemýšlíte a hodnotíte. Totéž jste dělal, když vás odvedli do vašeho pokoje, a děláte to i teď.“

„Jen jsem se rozhlížel,“ ujišťoval ho Car'das. Srdce se mu rozbušilo o něco rychleji. Byli špioni na Mitth'raw'nuruodově žebříčku nepřátel výš, nebo níž než pašeráci? „Nemyslel jsem tím nic zlého.“

„Uklidněte se.“ Mitth'raw'nuruodovi se do hlasu promítl náznak pobavení. „Neobviňuji vás ze špionáže. I já mám dar zvědavosti a oceňuji ho tedy i u ostatních. Řekněte mi, komu jsou určeny ty ukryté drahokamy?“

Car'das sebou trhl. „Vy jste našel –? Chci říct... proč se mě na to potom ptáte?“

„Jak jsem říkal, vážím si upřímnosti,“ odpověděl Mitth'raw'nuruodo. „Kdo je má dostat?“

„Skupina Huttů v soustavě Comra,“ řekl odevzdaně Car'das. „Konkurenti těch, které jste – kteří na nás zaútočili.“ Zaváhal. „Vy jste věděl, že to nejsou jen nějací obyčejní piráti. Věděl jste, že po nás šli záměrně.“

„Než jsme se dostali do pozice, ze které jsme mohli zasáhnout, monitorovali jsme vaše vysílání,“ řekl Mitth'raw'nuruodo. „Tomu rozhovoru jsme samozřejmě nerozuměli, ale když se mi později kapitán Qennto představil, vzpomněl jsem si, že jsem v Huttově řeči slyšel fonémy *Dubrak Qennto*. Závěr byl nasnadě.“

Car'dasovi přejel po zádech mráz. Ačkoli šlo o rozhovor v cizím jazyce, Mitth'raw'nuruodo si z něj zapamatoval tolik, že v té nesmyslné změti zvuků rozpoznal Qenntovo jméno. Co jsou tihle Chissové vůbec zač?

„Vlastnictví těchto drahokamů je tedy nezákonné?“

„Ne, ale celní poplatky jsou absurdně vysoké,“ odpověděl Car'das a přinutil se obrátit pozornost zpátky k výsledku. „Pašeráky si často najme ten, kdo se jim chce vyhnout.“ Zaváhal. „Vzhledem k tomu, od koho jsme ty drahokamy dostali, je rovněž možné, že jsou kradené. Ale Maris to neříkejte.“

„Prosím?“

Car'das se zachvěl. Už zase si pustil pusu na špacír. Jestli ho po tomhle výsledku nezabije Mitth'raw'nuruodo, udělá to nejspíš Qennto. „Maris je tak trochu idealistka,“ řekl váhavě. „Myslí si, že pašování je jen způsob, jak dát chamtivým a hloupým republikovým byrokratům najevo, že něco není v pořádku.“

„A kapitán Qennto neměl zájem vysvětlit jí, jak se věci mají?“

„Kapitán Qennto má rád její společnost,“ řekl Car'das. „Pochybuju, že by s ním zůstala, kdyby znala celou pravdu.“

„On tvrdí, že mu na ní záleží, a přesto jí lže?“

„Nevím, co tvrdí,“ odpověděl Car'das. „Ale mám dojem, že idealisti jako Maris lžou často sami sobě. Pravdu má přímo před sebou, kdyby ji chtěla vidět.“ Znovu pohlédl do těch žhnoucích rudých očí. „Nás to samozřejmě nijak neomlouvá,“ dodal.

„Ne, neomlouvá,“ souhlasil Mitth'raw'nuruodo. „Jaké to pro vás bude mít následky, když ty drahokamy nedoručíte?“

Car'dasovi se sevřelo hrdlo. Komandér Mitth'raw'nuruodo přece jen není tak poctivý a čestný, jak se zdálo. Ohnivé drahokamy mají zřejmě velkou cenu i tady. „Zabijí nás,“ odpověděl. „Nejspíš nějakým ohromně zábavným způsobem, třeba nás nechají sežrat zaživa nějakými velkými zvířaty.“

„A bude-li mít ta zásilka pouze zpoždění?“

Car'das se zachmuřil a snažil se v mihotavé záři hyperprostoru vyčíst něco z Chissovy tváře. „Co přesně ode mě chcete, komandéře Mitthrawnuruodo?“

„Nic těžkého,“ řekl Mitth'raw'nuruodo. „Pouze si přeji, abyste mi nějakou dobu dělal společnost.“

„Proč?“

„Zčásti proto, abych se dozvěděl něco o vašem národu,“ odpověděl Mitth'raw'nuruodo, „ale hlavně proto, abyste mě naučil váš jazyk.“

Car'das zamrkal. „Náš *jazyk*? Myslíte *basic*?“

„Je to přece hlavní jazyk té vaší Republiky, ne?“

„Ano, ale...“ Car'das zaváhal a hledal způsob, jak se zeptat diplomaticky.

Mitth'raw'nuruodo mu zřejmě četl myšlenky. Nebo mu spíš četl v očích a ve tváři. „Neplánuji invazi, pokud vám dělá starosti tohle,“ pousmál se slabě. „Chissové nenarušují teritoria druhých. Dokonce ani neválčíme proti potenciálním nepřátelům, pokud na nás nezaútočí oni jako první.“

„No, rozhodně se nemusíte bát, že bychom na vás zaútočili *my*,“ řekl Car'das rychle. „Momentálně máme dost vnitřních problémů.“

„Pak se tedy nemáme jeden od druhého čeho bát,“ řekl Mitth'raw'nuruodo. „Chci pouze ukojit svou zvědavost.“

„Rozumím,“ řekl Car'das opatrně. Věděl, že Qennto už by dávno smlouval, přesvědčoval, naléhal, vyvíjel nátlak a upřednostňoval své zájmy, aby z dohody vytěžil co nejvíc. Možná právě proto si Mitth'raw'nuruodo vybral raději méně zkušeného Car'dase.

Ale i on se mohl pokusit smlouvat. „A co bychom z toho měli my?“ zeptal se.

„Vy byste ukojil svou vlastní zvědavost.“ Mitth'raw'nuruodo zvedl obočí. „Chcete se toho dozvědět víc o mém národu, nebo snad ne?“

„Moc rád,“ řekl Car'das. „Ale myslím, že kapitána Qennta by ta představa nijak zvlášť nelákala.“

„A co třeba několik dalších drahokamů?“ navrhl Mitth'raw'nuruodo. „To by zároveň pomohlo uchlácholit vaše klienty.“

„Ano, trochu toho chlácholení budou rozhodně potřebovat,“ souhlasil Car'das zasmušile. „Malá kořist navíc by jistě neškodila.“

„Ujednáno,“ řekl Mitth'raw'nuruodo a povstal.

„Ještě je tu jedna věc,“ dodal Car'das a také se zvedl z lavice. „Beze všeho vás naučím basic, ale také bych rád dostal lekce z vašeho jazyka. Byl byste ochotný naučit mě na oplátku chisskou řeč nebo mi přidělit učitele?“

„Mohu vás naučit cheunštině rozumět,“ řekl Mitth'raw'nuruodo a zamysleně přivřel oči, „ale pochybuji, že kdy získáte správnou výslovnost. Všiml jsem si, že ani mé jméno nevyslovujete správně.“

Car'das cítil, jak mu rudne tvář. „Promiňte.“

„Nemusíte se omlouvat,“ ujistil ho Mitth'raw'nuruodo. „Vaše hlasové ústrojí se povrchně podobá tomu našemu, ale zjevně jsou zde jisté rozdíly. Věřím však, že bych vás mohl naučit minnisiatštinu. Je to obchodní jazyk, hojně používaný v pohraničních oblastech našeho prostoru.“

„To by bylo skvělé,“ přikývl Car'das. „Děkuji vám, komandéře Mitth – eh... komandéře.“

„Jak jsem říkal, správná výslovnost vám bude činit potíže,“ řekl Mitth'raw'nuruodo suše. „Možná by pro vás bylo jednodušší, kdybyste mě oslovoval mým zkráceným jménem Thrawn.“

Car'das svařtil čelo. „Je něco takového přípustné?“

Mitth'raw'nuruodo – Thrawn – pokrčil rameny. „To je sporné,“ připustil. „Úplná jména jsou zpravidla vyžadována při formálních

příležitostech, od cizinců a od těch, kdo jsou v nižším společenském postavení.“

„Myslím, že my splňujeme všechna tři kritéria.“

„Ano,“ řekl Thrawn. „Ale já věřím, že takováto pravidla mohou být porušena, pokud pro to existují dobré a pádné důvody. A my je v tomto případě máme.“

„Rozhodně nám to spoustu věcí usnadní,“ souhlasil Car'das. „Děkuji vám, komandéře Thrawne.“

„Nemáte zač,“ řekl Thrawn. „A nyní jsme pro vás a vaše spollečníky připravili malé občerstvení. Potom se pustíme do studia jazyků.“

KAPITOLA 3

Recepční položila komlink na přepážku a usmála se na muže a ženu, kteří se nad ní tyčili. „Nejvyšší kancléř vás přijme, mistře C’baothe,“ řekla.

„*Děkuji vám,*“ odpověděl mistr Jedi Jorus C’baoth chladným, upjatým hlasem.

Lorana Jinzler, stojící vedle něj, se v duchu zachvěla. Její mistr se hněval a za daných okolností mu to nemohla vyčítat. C’baoth si to však měl vyřídít se samotným Palpatinem, a ne s pouhou recepční, která neměla odpovědnost ani vliv na nařízení, jež vydával Úřad nejvyššího kancléře. Neměl důvod vylévat si svůj vztek na ní.

Jenže C’baoth tímhle způsobem neuvažoval. Bez dalšího slova odkráčel od přepážky a zamířil ke dveřím do Palpatinovy kanceláře. Lorana se o půl kroku zdržela, a než vyrazila za C’baothem, pohlédla recepční do očí a věnovala jí povzbudivý úsměv.

Když se přiblížili ke dveřím, vyšla z nich dvojice Brolfů; žlutozeleně žíhaná rohovitá kůže se jim pod koženými tunikami chvěla rozrušením. C’baoth ani nezpomalil a pokračoval v chůzi přímo proti oběma Brolfům, takže mu museli rychle uhnout z cesty. Lorana se v duchu znovu otrásla a zrychlila, aby se příliš neopozdila za svým mistrem. Dostihla ho, právě když vcházel dveřmi do kanceláře.

Nejvyšší kancléř Palpatine seděl za svým pracovním stolem; za zády měl široké okno, ze kterého byl nádherný výhled na městské panorama Coruscantu. Vedle Palpatina stál mladý muž ve zdobném rouchu a vestě, nakláněl se k němu přes stůl s datapadem v ruce a tiše hovořil.

Když C'baoth a Lorana vstoupili, Palpatine vzhledl a na tváři se mu usadil jeden z jeho proslulých úsměvů. „Á, mistr C'baoth,“ řekl a pobídl je, ať přistoupí blíž. „A vaše mladá padawanka, vidíte – Lorana Jinzler, že? Oba vás rád vidím.“

„Fráze můžeme vynechat, kancléři,“ pronesl C'baoth škrobeně. Z váčku za pasem vytáhl datapad a vykročil vpřed. „Já tu nejsem na zdvořilostní návštěvě.“

Mladý muž vedle Palpatina se napřímil a v očích se mu zablýsklo. „S nejvyšším kancléřem nebudete mluvit tímto tónem,“ napomenul ho přísně.

„Dávej si pozor na jazyk, poskoku,“ zavrčel C'baoth. „Seber si své byrokratické nesmysly a vypadni.“

Mladík se ani nepohnul. „S nejvyšším kancléřem nebudete mluvit tímto tónem,“ opakoval.

„To je v pořádku, Kinmane,“ uklidňoval ho Palpatine, utiřil ho pohybem ruky a povstal za stolem. „Mistr C'baoth tím jistě nemyslel nic urážlivého.“

C'baoth a Palpatine chvíli hleděli přes široký stůl jeden na druhého; ve vzduchu mezi nimi viselo téměř hmatatelné napětí. Potom k Loranině úlevě C'baoth ustoupil. „Ne, ovšemže ne,“ řekl o něco zdvořileji.

„Jak jsem říkal,“ přikývl Palpatine a přivětivě se na mladého muže usmál. „Mého nového asistenta a poradce ještě neznáte, vidíte, mistře C'baothe? Jmenuje se Kinman Dorian.“

„Je mi ctí a potěšením,“ odpověděl C'baoth tónem, ze kterého bylo jasné, že není ani poctěn, ani potěšen.

„Mně také, mistře C'baothe,“ odvětil Dorian. „Vždy je mi velkou ctí setkat se s člověkem, který zasvětil svůj život ochraně Republiky.“

„I mně,“ přisvědčil Palpatine. „Co pro vás mohu udělat, mistře C'baothe?“

„Víte moc dobře, co pro mě můžete udělat,“ zavrčel C’baoth. Nečekal na vyzvání, posadil se do jednoho z křesel v pracovně a položil datapad Palpatinovi na stůl. „Dvěma slovy: Mezizgalaktická výprava.“

„To jsem si mohl myslet,“ řekl Palpatine unaveně. Pokynul Loraně, ať se posadí vedle C’baotha, a znovu si sedl do svého křesla. „Co je to tentokrát?“

„Tohle.“ C’baoth mávl rukou a pomocí Síly poslal datapad přes stůl přímo před nejvyššího kancléře. „Finanční výbor Senátu mi opět snížil dotace.“

Palpatine si povzdechl. „Co na to mám říct, mistře C’baothe? Nemohu Senátu nařizovat, co má dělat. A rozhodně není v mé moci přinutit zatvrzelou skupinu, jakou představuje finanční výbor, aby se na věc dívala z našeho úhlu pohledu.“

„Z našeho úhlu pohledu?“ opáčil C’baoth. „Takže teď je to najednou *náš* úhel pohledu? Vzpomínám si, že ještě docela nedávno jste z celého projektu nebyl vůbec nadšený.“

„Možná byste měl zavzpomínat důkladněji,“ podotkl Palpatine poněkud ostře. „Posledních několik měsíců dává od Mezizgalaktické výpravy ruce pryč Rada Jediů, ne já. Dokonce jsem nabyl dojmu, že také mistr Yoda změnil názor a nechce, aby se expedice zúčastnilo víc než jen pár příslušníků řádu.“

„S mistrem Yodou si vše vyjasním, až to bude potřeba,“ řekl C’baoth pevně. „V tuto chvíli máte osud projektu v rukou vy.“

„A udělal jsem vše, co bylo v mých silách, abych vám pomohl,“ připomněl mu Palpatine. „Máte své lodě – šest zbrusu nových dreadnaughtů, přímo z loděnic Rendili StarDrive. Máte centrální jádro pro zásoby, které jste žádal, stejně jako pylony turbovýtahů, připravené spojit celou tu věc dohromady. Máte obsluhu a kolonisty, jejichž výcvik probíhá na Yaze Minor –“

„Ha!“ přerušil ho C’baoth a píchł prstem k datapadu, který dosud ležel bez povšimnutí před nejvyšším kancléřem. „Ve skutečnosti nemám žádné kolonisty. Nějaký pitomý byrokrat změnil profil posádky tak, aby se skládala pouze z obsluhy, bez rodin či jiných potenciálních kolonistů.“

Palpatine zvedl datapad ze stolu; Loraně připadalo, že trochu neochotně. „Smyslem toho opatření bylo nejspíš snížit náklady,“ řekl, zatímco se probíral údaji. „Všichni ti lidé navíc by znamenali víc zásob a vybavení.“

„Znamenalo by to zrušení celého projektu,“ opáčil C’baoth. „Jaký význam by mělo posílat expedici do jiné galaxie, když bychom neměli možnost založit tam kolonie?“

„Právě o to možná výboru jde,“ pronesl Palpatine tiše. „Od doby, kdy jste vy a Rada poprvé přišli s myšlenkou tohoto projektu, se politická situace podstatně změnila.“

„A proto je nyní Mezigalaktická výprava ještě důležitější,“ prohlásil C’baoth. „Potřebujeme zjistit, jaké hrozby mohou číhat v Neznámých oblastech, nebo zda se na nás nechystá zaútočit někdo z jiné galaxie.“

„Hrozby?“ zopakoval Palpatine a pozvedl obočí. „Měl jsem dojem, že účelem Mezigalaktické výpravy je pátrat za našimi hranicemi po novém životě a potenciálních uživatelích Síly. Toto odůvodnění jste alespoň uváděli v původním návrhu.“

„Není důvod, proč by výprava nemohla sledovat všechny tyto cíle,“ řekl C’baoth neústupně. „Myslel jsem, že když se projekt zaměří i na otázku bezpečnosti, bude tím pro Senát přitažlivější, a ne naopak.“

Palpatine zavrtěl hlavou a šedobílé vlasy se mu zaleskly ve světle z okna za jeho zády. Lorana pamatovala doby, kdy byly jeho vlasy ještě hnědé, jen maličko prošedivělé na skráních. Nyní, po pěti letech, v nichž spočívala tíha Republiky na jeho bedrech, už byla hnědá barva vlasů téměř pryč. „Je mi líto, mistře C’baothe,“ řekl kancléř. „Pokud se vám podaří přesvědčit Senát, aby vám vrátil dotace, velmi rád vás podpořím. Ale v tuto chvíli pro vás nemohu udělat nic dalšího.“

„Ledaže by mistr C’baoth dokázal vyřešit krizi na Barloku,“ vložil se do řeči Doriana.

„Nemohu udělat nic dalšího,“ opakoval Palpatine a varovně pohlédl na svého asistenta. „Rada by ho do sektoru Marcol stejně neposlala, když je spousta naléhavých záležitostí přímo tady.“

„Ne tak rychle,“ zaduněl C’baoth. „Co je to přesně za problém?“

„Ani to nestojí za řeč,“ odpověděl Palpatine zdráhavě. „Malá roz-
míška mezi Korporační aliancí a jednou z regionálních vlád na Bar-
loku kvůli jakýmsi těžebním právům. Ti dva Brolfové, kteří odešli,
když jste přicházeli, nám právě přednesli svůj případ a požádali nás,
abychom jim pomohli vyjednat dohodu.“

„A vás nenapadlo obrátit se s tím na mě?“ otázal se C’baoth suše.
„Cítím se dotčen.“

„Klid, mistře C’baothe,“ usmál se Palpatine. „Už tak mám na Co-
ruscantu mnoho nepřátel. Nechci jejich řady rozšiřovat právě o vás.“

„Tak uzavřeme dohodu,“ navrhl C’baoth. „Když urovnám tu roz-
míšku, řeknete finančnímu výboru, aby vrátil Mezizgalaktické výpra-
vě všechny dotace?“

Lorana se neklidně ošila. Připadalo jí, že takovéto smlouvání
má nebezpečně blízko k pokoutním obchodům, které v republiko-
vé vládě povážlivě nahlodaly účtu k právu. C’baothovi se o tom
však neodvážila zmínit, zvlášť ne v přítomnosti Palpatina a jeho
asistenta.

„Nemohu vám nic slíbit,“ varoval C’baotha Palpatine. „Zvlášť po-
kud jde o Senát. Já však v Mezizgalaktickou výpravu věřím, mistře
C’baothe, a udělám vše pro to, aby se váš sen stal skutečností.“

C’baoth dlouhou chvíli neodpovídal a Lorana znovu mezi obě-
ma muži vycítila napětí. Potom zničehonic mistr Jedi krátce přikývl.
„Tak dobrá, kancléři Palpatine,“ řekl a povstal. „Ještě dnes vyrazíme
na Barlok.“ Namířil na Palpatina prst. „A vy se postarejte, abych do-
stal své dotace, až se vrátím. A své kolonisty.“

„Udělám, co bude v mých silách,“ odvětil Palpatine a věnoval mu
mírný úsměv. „Na shledanou, mistře C’baothe; padawanko Jinzler.“

Lorana počkala, dokud nevyšli z kanceláře do široké chodby, a až
poté promluvila. „Co jste myslel tím, že ještě dnes vyrazíme na Bar-
lok?“ zeptala se za chůze. „Není k něčemu takovému potřeba svolení
Rady?“

„S Radou si nedělejte starosti,“ odpověděl C’baoth rázně. „Když
jsme šli do Palpatinovy kanceláře, zpomalila jsi kvůli těm dvěma
Brolfům.“

Loraně se sevřelo hrdlo. „Nechtěla jsem do nich vrazit.“

„Nevrazila bys do nich,“ opáčil. „Mezera mezi nimi byla dost široká. Ani jeden z nich nám nemusel ustoupit z cesty.“

„Ale přesto ustoupili,“ podotkla Lorana.

„Protože se tak rozhodli z úcty k nám,“ řekl. „Zapamatuj si tohle, má mladá padawanko. Jednou se z tebe stane Jedi, se vši mocí a zodpovědností, kterou to obnáší. Nikdy nezapomínej, že jsme to *my*, kdo drží tuhle Republiku pohromadě – ne Palpatine, ani Senát nebo byrokrati. A už vůbec ne ty malicherné národy, které se ani na jediný den neobejdou bez toho, aby spěchaly na Coruscant se žádostí o pomoc. Musejí se naučit, že nám mohou důvěřovat – a důvěře vždy předchází úcta. Chápeš?“

„Chápu, že chceme, aby nás měli v úctě,“ odpověděla Lorana. „Ale proč by se nás měli bát?“

„Úcta a strach jsou dvě strany jedné mince,“ řekl C’baoth. „Pro občany dbalé zákona platí jedna strana té mince, a pro ty, kdo si libují v jeho porušování, platí ta druhá.“ Zvedl prst. „Ale ani před jednou z těch skupin nesmíš dát najevo slabost nebo nerozhodnost. Nikdy.“ Sklonil vztyčený prst a poklepal jím na světlý meč, který mu visel za pasem. „Někdy je výhodnější svou totožnost utajit – za takových okolností musíš svůj meč skrýt, stejně jako všechny ostatní znaky toho, co jsi zač. Ale když vystupuješ jako Jedi, musíš se jako Jedi *chovat*. Vždycky. Rozumíš?“

„Ano, mistře C’baothe,“ řekla Lorana, ale pravda to byla jen napůl. Jednotlivým slovům samozřejmě rozuměla, avšak některé z těchto názorů jí stále připadaly nepochopitelné. C’baoth na ni chvíli upíral zrak, jako by vycítil její částečnou neupřímnost. K její úlevě se však bez dalších výtek odvrátil.

„Tak tedy dobrá,“ řekl. „Půjdu do Chrámu a promluvím si s Radou. Ty mezitím zavoleš do kosmoportu a zařídíš nám dopravu do systému Barlok. Až to uděláš, půjdeš si sbalit.“

„Jak dlouho budeme pryč?“

„Kvůli prostému sporu o těžební práva?“ C’baoth se ušklíbl. „Cesta tam a zpátky plus tři standardní dny. Vyřeším ten problém, než se naděješ.“

„Ano, mistře,“ zamumlala Lorana.